

um nøvn

Jonu til áminningar

Leygardagin 17. í hesum andaðist Jona, 70 ára gomul.

Hon var borin í heim hin 24. februar 1911.

Foreldrin vóru Katharina, ættað av Krákusteini, og Sámál úr Hvannasundi.

Jona gekk í skúla hjá fru Mohr á Landavegnum, síðan í realskúlan.

Eitt skifti var hon niðri í húsplássi, heim aftur komin lærði hon at seyma og fekkst við hetta eina tíð, men mátti gevast, tí heilsan bilaði, og av hesi orsök kom hon at vera heima alt liv sitt.

Hetta fall Jonu væl, tí hon var heimkær sum fúur. Foreldrin og teir triggir beiggjarnir og seinni teirra familjur vóru alt fyri Jonu, tey vóru innihaldið í livi hennara, og tó hevði Jona állkavæl stundir til nógvur aðrar tænastu uttanfyri familjuna.

Grundvøllurin undir hesum tænastum, ið allar vóru innan meinigheitina, varð lagdur í barnaheimi hennara, har hon tíðliga varð lærd at ganga Guðs vegir: í kirkju, í Meinigheitshúsið og í K.F.U.K. og hesum trimum stöðum var hon trúgv ímóti, líka til sjúkan nú til seinast forðað henni.

Vit í K.F.U.K. hava so nógv at takka Jonu fyri.

Aftaná sjálv at hava gingið í Várgleið og unggentudeildina, kom hon sum vaksin í fleiri ár at gera eitt stórt arbeiði í hesum deildum, umframt at hon trúfest kom til allar aðrar fundir felagsins og var við á øllum summarlegum. Eisini er tað nógv, sum hon gjøgnum hesu mongu ár hevur latið úr hondum til bazarar o.a.

Á limafundinum gav Jona okkum so nógv gjøgnum sin einfalda vitnisburð, har vit merktu ríka Guðs liv hennara, og undir felagsbønunum hoyrdu vit,

Jona Christiansen situr millum sunnudagsskúlabørn

hvussu stóran kærleika og áhuga hon hevði fyri øllum Guðs ríkis arbeiði.

Skóti gjørdist hon tíðliga, og sum allar aðrar staðir var hon við her við liv og sál. Seinni tá gamlir skótar stovnaðu okkara 4. grein, var hon sjálvskrivað við, og á fundinum sang hon ofta fyri okkum teir gomlu skótasangirnar og fortaldi frá sínum skótarum so áhugavert, at bæði hendingar og persónar komu okkum so nær.

Ytrimission hevði frá barni av hennara serliga tokka, longu tá stóð hon í brævasamband við trúboðarar, t.d. tey í Fugledden, og síðan Óluva fór út, hevur hon kanska ongan so trúgván brævskrivara haft sum Jonu. Innan D.M.S. hoyrði Jona heima, men styðjaði sjálvsagt alt ytrimissionsarbeiði.

Viðari var Jona í Sjómanskvinnuringinum, og sunnudagsblaðið bar hon út frá barni av og líka til allar seinast.

Í Meinigheitshúsinum var hon trúfest til biblulítmarnar og sunnudagsmøtini, og tað sama til ársstøtini, missionsvikur og bibluskeiðini, tað seinasta bibluskeiðið royndi hon at vera við tí, hóast ógvuliga sjúk, hetta ber prógv um, hvussu henni longdist eftir Orðinum og at vera saman við Guðs børnum.

Jona var við í arbeiðinum innan so at siga allar greinir av kirkju okkara og umfataði tær allar við sínum trúfesti og kærleika, og tó var tað ein grein, sum fram um aðrar var hennara

eitt og alt, nevnliga sunnudagsskúlin.

Tað, sum hon sjálf hevði nomið sum barn var, vildi hon av fullum og heilum hjarta geva viðari. Í meira enn 50 ár var Jona í hesum arbeiði, og eisini við á øllum summarlegum í Kambsdali.

Ongantið merktu vit á Jonu, at hon gjørdist troytt av hesum mongu tænastum, nei, tvørtur ímóti, hon var glað og takksom fyri tær, um hana kann av røttum sigast, at hon var ein Marta við Mariu sinnalagnum.

Jona var ógvuliga vinsom og ættarkær og bar øllum gott.

Livsglað var hon sum fúur, og tá tú til seinast vitjaði og hon onki orkaði, fekkst tú tó altíð eitt smil.

Ongantið gramdi hon seg um sjúkuna, trygg hvíldi hon, ongin ótti var har, so satt sum ongin ótti finst í kærleikanum, hon visti, hon var í Harrans hondum, og at hon skjótt vildi meta Sinum Frelsara.

Um Jonu kann sigast: at lívið var henni Kristus og deyðin ein vinningur.

Saknurin er stórur, og nógv plássini standa tóm eftir hana.

Tankar okkara leita til tykkara, hennara kærur, sum frammanundan sita við so svárari sorg.

Má Guð hjálpa og styrkja tykkum.

Við djúpasta takksemi.

K.F.U.K. 22. oktober 1981

Jona Henriksen

75 ár

Í dag, 24. oktober, fyrr eitt kent havnarfólk, Karla Vægter, Karla hjá Vægter-Louisu, 75 ár.

Sum ung tænti Karla í mong ár í KFUK og seinri var hon í húsi hjá Henriette Hansen, Henriette, sum stovnaði KFUK í Havn.

Seinri gjørdi Karla reint, bæði í handilshúsum og í mong ár hjá

Tórshavnar kommunu. Hon hevur altíð verið trúgv í síni tænastu og úttent eitt vala arbeiði.

Karla er altíð komin nógv í KFUK og hevur verið felagnum ein hollur stuðul. Við sínum góða handalagi hevur hon altíð stuðlað tiltøkum, basarum o.t.l., sum KFUK hevur skipað fyri.

Hjartaliga tillukku.

Alistøðir kunnu fara á húsagang — lækka prísirnar ov nógv

Stjórin í norska alisølu felagnum heldur at høga príslegan frá í fjør er farin tíð — nú mugu menn rokna við, at príslegan hevur lagt seg á eitt meira realistiskt støði

Tað er ógvuliga stórur áhugi fyri norskum alilaksi. Higartil eru útflutt 6000 tons av laks, og hetta er munandi meira enn varð útflutt sama tíðarskeiði í fjør. Til samans vórðu útflutt 4000 tons av laks til eitt fyrsta-hondsvirði uppá 192.4 mill. norskar krónur. Miðalprísurin á laks í fjør setti met. Hann var uppi á umleið 46 kr. pr. kilo. Í ár verður hann helst 33 kr. kilo í meðal, men nú í heyst fer hann helst at liggja um 35 kr. kilo.

Tað er stórin í »Fiskeoppdretternes Forening» í Noregi, Odd Steinsbø, sum sigur hetta við norska blaðið »Fiskaren».

Príslækkingar

Viðari sigur hann: — Vit útflyta meira enn 95% av øllum aldam laks. Frakland er nú vorðið mest týðandi marknaðurin, men nakað fer eisini til Bretlands, Danmarkar, Týsklands og Svøríki. Vit merkja kappingina frá øðrum londum, men í fleiri mátar er norskur alilaksur nú ein prísvægleiðari á tí europeiska marknaðinum. Tann villi laksurin hevur havt trupulleikar á marknaðinum og hevur hann verið merktur av stórum príslækkingum. Eisini vit hava merkt hesar príslækkingar, men ikki í nánd av so nógv sum teir, ið veiða laks á havinum.

Odd Steinsbø sigur viðari til Fiskaren, at norðmenn í letuni eru í eini »mellemfase» tá talan er um laks. Fiskurin, sum varð settur út í 1979, er nú kynsbúgvinn. Hann má drepa innan alt ov leingi. Roknað verður við eipum útflutningi uppá 7000 til 8000 tons av alilaksi í ár.

Silaprisur ógvu-

Odd Steinsbø, stjórin í »Fiskeoppdretternes Forening» heldur, at teir »himmelhegu» prísirnar á aldam laks er ein farin tíð

At enda í greinini sigur Odd Steinsbø m.a.:

— Eg eri bangin fyri, at fleiri støðir fara á húsagang, tá fólk uppdaga, hvussu stóðan er. Nógvir eru uttan iva vorðnir bitnir at byrja aling, tí prísirnar í fjør vóru so høgir. Tað verður trupult at fáa slíkar prísir aftur. Nú eru prísirnar komnir niður á eitt meira realistiskt støði. Skal ein alari fáa tað at mæla runt, so verður neyðugt, at ein hevur eina rationella og effektiva framleiðslu, og at neyðuga vitanin og kunneikin er til staðar. Hetta er nevnliga ein krevjandi vinna, endar stjórin í sølu felagnum hjá alarunum í greinini í Fiskaren.

Ikki einasti motorur gjørdur í Føroyum

Í seinasta Sosiali er okkurt komið eitt sindur skeivt fyri. Vit søgdu, at Jákup Joensen, sáli í Miðvági á sinni gjørdi ein motor, og at hetta er einasti motorur, sum er gjørdur í Føroyum.

Sjúrður Strøm, sonur Sofus Strøm, sála, upplýsir fyri blaðnum, at pápi hansara, Sofus Strøm gjørdi ein motor sjálvur. Sofus Strøm var smiðjumeistari á Skipasmiðjuni á Gørdum í Vági frá tí hann var 21 ára gamal. Miðskeiðis í 30-unum gjørdi hann sjálvur ein motor uppá 4–5 hestar, sum hann setti í eitt sjeymannafar. Henda motorin brúkti hann til hann doyði í 1941, sigur Sjúrður Strøm frá.

Tolltrupulleikar

Hann greiðir síðani frá tollviðurskiptinum. Til EEC skulu norðmenn rinda 12% í tolli fyri sil og 3,5% fyri laks. Fyrr hava teir ongantið góldið toll fyri laks. Viðgjørdan laks mugu norðmenn haraftur ímóti gjalda enn meira toll fyri. Fyri royktan laks er tollurin til EEC-lond 13%. Hetta er høvudsorsøkin fyri, at tað mesta av fiskinum fer sum ferskur ella frystur.